

Kiadóhivatal:
Kaposvár, Teleky-utca 9.
Ide czímezendők az
előfizetési pénzek,
hirdetések és nyilatko-
kzások.

Előfizetési díj:
Egész évre 4 frt
Félévre 2 „
Negyedévre 1 „
Egyes szám ára 10 kr.

SOMOGYI UJSÁG

MÉGYEI- és HELYI-ÉRDEKŰ, VEGYESTARTALMU HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer: szombaton.

Felelős szerkesztő: Noszlopy Tivadar.

Szerkesztőség:

Kaposvár, Zárda-utca 17.
Ide küldendő a lap
szellemi részét illető
minden közlemény.

Gérintetlen küldeményt
nem fogadunk el.

Kéziratokat vissza
nem adunk.

Előfizetési felhívás!

Fölkérjük a t. olvasó közönséget, hogy lapunkra a mennyiben előfizetéseiket még meg nem tették volna, azt mielőbb beküldeni sziveskedjenek. Lapunk minden héten egyszer, szombaton jelen meg úgy, hogy vasárnap a vidéken is mindenütt olvasható legyen. Előfizetési ár egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Jegyzők és tanítók lapunkat 3 frtért félévre 1 frt 50 kr-ért kapják. Az előfizetési összeg a kiadóhivatalba (Teleky-utca 9. szám) küldendő.

A „SOMOGYI UJSÁG”
kiadóhivatala.

Polgári házasság.

(zs.) Extra Hungariam... Ama bizonyos szellemi haladásnak a hullámai kisé mindig később jutnak el a mi határainkhoz. Maradásig, előítélet, elfogultság azok az akadályok, melyeken azok meglőnnek; az alkotásra való kényszerű vagy szándékolt képtelenség, a harcra mindig készen álló felekezeti s más egyéb érdekek a legtöbbször gátlói minden újítást célzó mozgalmnak; s csak midőn a talaj lassu de gyökeres átalakulásával azok alapjukat kezdik veszíteni és egymás után megdőlnök, csak akkor áradhatnak szerte azok a hullámok, s kezdhetik meg nivelláló és termékenyítő hatásukat.

Az oly régóta óhajtott és tervbe vett, és éppen messzire kiható hatásánál fogva oly nagy hullámokat vert kérdése a polgári házasságnak végre egy lépéssel ismét közelebb jutott a megvalósuláshoz, ha a jelek nem csalnak, a közel jövőben a törvényhozás egyik legszebb alkotásával fogja előbbre vinni a magyar társadalmat.

Nem lehet célunk mérlegelni a melléte és ellene felhozott okokat, valamint azt sem, hogy ezek közül melyik leend az erősebb; hogy a szemben álló két ellentétes irány közül az itt még kevésbé megingatott talajon álló akadályok-e, avagy az ezek ellen állított munkás apparatus kerül-e ki a vitából, mint győzelmes fél, — csak konstatáljuk, és pedig a minden igaz haladás felett érzett örömmel konstatáljuk, hogy egy a siker magvait magában foglaló javaslat alakjában került a kérdés a megvalósulás stádiumába.

A kulturális haladást célzó min-

den lépésnek javítani és újra alkotni kell egyszermind. A törvényhozás előtt álló és a polgári házasságot kötelezőnek kimondott javaslat a társadalmi bajok gyökeres orvoslása és egy új korszak nemzeti életének erősítő szerepe akar lenni.

Nem tagadhatjuk: a symptomák már vajmi sokszor adtak okot az aggodalomra. Orvoslást, gyökeres kurát sürget a társadalmi bajok nap-nap után feltűnő ezer jelensége.

Állami, felekezeti, s annyi millió magán érdek kiegyenlítése lehet a polgári házasság a kötelező formájában. Társadalmi választófalak lerombolása, vagy ha úgy tetszik: áthidalása, kell hogy legyen, mert csak egységes nemzet haladhat a folytonos fejlődés, az örök tökéletesülés útján: s ez utról az egyes kisebbségek érdekeinek kizárólagos kielégítése céljából letérni nem szabad, mert a kitérés mindig késelelemmel jár, s a ki késik, bizony elmarad ott, hol mások előre mennek.

Egy oly sok eshetőséget és körülményt számbavevő, és annyi kombinációval tervezett alkotás megvalósítása nagy feladat; és éppen e nagy munkáról; körültekintésről tanuskodó javaslat sorsa elő néz most a magyar közönség a legidegebb figyelemmel. A megvalósítás pedig csak úgy sikerülhet, ha a tervezők míg egyik kezükkel alkotnak, a másikat a közönség útőerén tartják.

Az állandó választmány ülése

A vármegye alispánja a következők értesítést bocsátotta ki: A folyó évi február 5-én kezdődő rendes közgyűlés tárgyait előkészítésére az állandó választmány ülésének határnapjánál főispán úr méltósága által folyó hó 23-ának d. e. 9 órája a vármegye székházának kistermébe tüzetvén ki, erről az állandó választmány tagjait azzal van szerencsém értesíteni, hogy a később beérkező ügyek előkészítésére tartandó ülés határnapja a most kitűzött ülés alkalmával fog meghatározatni. Kelt Kaposvárott, 1894. évi január hó 4-én. Maár Gyula alispán.

A törvényhatósági közgyűlés február hó 5-én kezdődik s igen érdekesnek ígérkezik, — különösen az üresedésben levő tisztviselői állások betöltése érdekli a közönséget legjobban. Mint már mult számunkban is jeleztük, betöltendők lesznek a csurgói, igali és tabi fő-

szolgabírói állások. E három főbb állás betöltésénél alig lesz nézet eltérés a szemlék iránt. Így a csurgói főszolgabírói állásra pályázni fog Kacsokovich Lajos, a mosáni h. főszolgabíró s így üresedésbe jön a tabi szolgabírói állás, melyre Noszlopy Tivadar árvsz. II. jegyző és Tallián Andor h. szolgabíró fognak pályázni. Noszlopy hszszu 7 évi szolgálata után eléggé rá szolgált ez állásra.

Az igali főszolgabírói állásra Trombitás Mihály I. aljegyző fog pályázni, helyére Plachner Sándor II. aljegyző, ezére pedig Krieger Ödön III. aljegyző s végül Krieger helyére Pete Lajos, tb. aljegyző fog pályázni.

A tabi főszolgabíróságra — eddig Bernáth Kálmán árvaszéki ülnök személyében történt megállapodás, kinek helyére Bogyay Jenő árvsz. I. jegyző, ennek helyére pedig amennyiben Noszlopy Tivadar II. jegyző nem pályáz, dr. Falusi Gszta v. vármegyei alszámvevő és Schaffer József párosi tanácsos fognak pályázni.

A somogyvármegyei közművelődési egyesület február hó 4-én délután 5 órakor, a vármegyeház kistermében fogja tartani közgyűlését.

A kaposvári dalkör alakuló közgyűlése.

A mit vártunk Kaposvár lelkes fiatalágától, annak szépen megfelelt, megoldotta azt a kaposváriak előtt megoldhatatlannak látszó, nehéz feladatot, hogy újra felvetvén a Dalárda eszméjét, egy ilyennek alakítását tűzte célul. A szépet és neme ért lelkesülő publikum segítségével volt ebben, — s a szép ügyet diadalra vitték. Az ige testté vált.

E hó 14-én, vasárnap délután tartották a városház nagytermében alakuló közgyűlésüket, melyen a fiatalág szép számban jelent meg. Vörös János országgyűlési képviselő a dalkör elnöke nyitotta meg szép, lendületes beszédében a gyűlést, kitalásra, szorgalomra hiva föl a kör tagjait. Utána Pintér Ede gimnáziumi tanár, alelnök beszélt az ifjakhoz lelkes szavakban, majd Kerszt Frigyes jeles muzsikusként, a koncertek ismert alakja, s a kör karnagya kérte összejutásra a tagokat.

A gyűlés eredménye öröme szolgált az ügy zászlóvivőinek, s kellemes nekünk is az a tudat, hogy városunk kezd már ébredni lethargiájából, és meri követni más provinciális városok példáját.

Ennek a dicséretes ügynek diadalra jutása becsületére válik a városnak!

(Mm.)

HIREK.

— **Áthelyezés.** Sánta Elemér dr. kaposvári kir. alügyész a budapesti ügyészséghez hasonló minőségben áthelyeztetett.

— **Vadászat** volt e hó 15-én Ötvös-könyiben, Chernel Gyula országgyűlési képviselő birtokán, melyen a vármegyének több notabilitása vett részt. Az eredmény vadban igen szép volt; de még nagyobb a szíves magyaros vendégszeretettel, miben a vendégek részesültek. — A répási pusztán, Toponár mellett, e hó 16-án nagyhajó vadászat volt, melyen körülbelül 500 drb. nyul esett. A vadászatban részt vettek: gr. Széchenyi Pál, örgróf Pallavicini Ede, gróf Majláth József, Dörner Zoltán törvsn. elnök, ifj. Folly József vármegyei tisztii főügyész, Kund Béla, Inkey Antal, Márffy Béla és Márffy Emil. Ezenkívül a mint halljuk, a vár negyében még több helyen volt vadászat, így Osztopánban, Tallián Pál birtokán és Toponáron is, hol szintén sok vad esett el.

— **A kaposvári jótékony nőegylet bálja** e hó 13-án volt a „Korona“ vendéglő nagytermében. A mulatságon sokan voltak jelen s általános jókedv uralkodott. A terem gyönyörűen volt díszítve, — különösen szép volt a pezsgős és cukrász asztal, pálmákkal körülvéve. A táncmulatság reggelig tartott. Tudósítónk a jelen volt bájos hölgyek közül a következő neveket küldte be hozzánk; urnők: dr. Andorka Elekné, Bakonyi Ferenczné, Babóchay Zsigmondné, Biring Sománé, Penyesz Adolfiné, ifj. Folly Józsefné, Hajdekker Pálné, Kapotsfy Jenőné, Krauttil Károlyné, Kunfi Adolfiné, Kapotsfy Tevelv Lujza, Matolesy Sándorné, Plainer Lajosné, Pesthy Lajosné, (Osztopán), — Psik Lajosné, dr. Polányi Lajosné, Poór Sándorné, Tevelv Lászlóné és dr. Vaszary Jánosné; továbbá az urhölgyek közül: Hajdekker Zsenike, Henez Blanka, Fuhrman Ilona, Lencz Berta, Sárközy Laura, Szöllösy Elvira, Tallián Ilona, Tevelv Irén, Vaszary Ilona, s. b. stb.

— **Bíró választás.** A marcali-i bíró választás — mint utólag értesültünk — meglepő eredménnyel végződött f. hó 3-án. Egyhangulag Kovács Sándor szabómester választott bíróvá Kovács László földmives ellenében, aki eddig 27 éven át kevés megszakítással állandóan viselte ezt a hivatalt és most teljesen kibukott még a képviselőtestületből is.

— **Meghívó.** A csurgói ev. ref. főgimn. ifjusága 1894. évi január hó 27-én, a „Ko-

rona“ vendéglő nagytermében táncszal egybekötött zártkörű hangversenyt rendez. Fonyó István, elnök. Stern Armin, jegyző, Nagy Kálmán, pénztáros, Izsó Gábor, ellenőr, Schaller Aladár, ellenőr. Bajó István, Bauss Olivér, Békefi Géza, Csorba Elemér, Csorba Lajos, Czékly Jenő, Goldschmied Hugó, Hőke Dániel, Hubert Emil, Kemény Nándor, Kovács József, Matolesi László, Német Károly, Paizs József, Pál Jenő, Partl Odón, Pécsvárad Sándor, Prager Ottó, Rácz Dezső, Stadler Géza, Szalóki Sándor, Veinberger Pál. Személyjegy 1 frt 50 kr. családjegy 3 személyjegy 2 frt. 50 kr. azontul 3 frt 50 kr. karzatjegy 50 kr. A tisztja jóvedelm az intézet kebelében fennálló egyesületek javára fordítatik. Kezdeté fél 8 órakor este. Műsor: 1. Kovács: „Egyveleg“, előadja az ifj. zenekar. 2. Huber Károly: „Edes lánykám“, előadja az ifj. vegyeskar. 3. Abányi Emil: „Keresem az Istent“, szavalja: Székely János, 6. o. t. 4. „Gordonka solo“, előadja Kovács Sándor, főgimn. zenetanár ur zenekisérettel 5. Haydn: „Adagio és Menuette“, előadja Kovács Sándor, főgimn. zenetanár ur, Rácz Dezső, 7. o., Schwarzenberg Henrik, 7. o. és Bing Ernő, 6. o. tanulók. 6. „Monolog“, szavalja: Csorba Lajos, 7. o. t. 7. Weber: „Békahangverseny“, előadja az ifj. férfikar. 8. Huber Károly: „Magyar király induló“, zongorán előadja ifj. Tóth Károly tanár ur és Hubert Emil, 8. o. t. 9. Huber Károly: „Induló“, előadja a főgimn. ének- és zenekar.

— **Meghívó.** A nagy-atádi casinó a „korona“ vendéglő nagytermében és táját helyiségeiben 1894. évi február hó 1-én zártkörű táncszalmat rendez. dr. Kommen Elek, utká. Gyarmathy József, elnök. dr. Noszlópy Gáspár, pénztár s. dr. Ballus Zsigmond, Barakonyi Károly, Benyovszky Sándor, dr. Bienenfeld Mór, Bóné Kálmán, Csiki Sándor, Egyed Jenő, Ehn Sándor, Elzholtz Rébert, dr. Hirsch Alfréd, Hohn Lajos, Hubka Venczel, Löszl Géza, Rohocz István, Salzmann Ottó, Scheurer Károly, Schmied Károly, Springsfeld Gyula, Varga László. r. b. tagok. Belépti-díj: Személyjegy 2 frt, családjegy 3 személyre 5 frt. Kezdeté este 9 órakor. A kik meghívót nem kaptak s arra igényt tartanak — forduljanak a rendező bizottsághoz.

— **A kereskedők és iparosok bálja Csurgón** e hó 13-án volt. Az estély Bárány Gyula tanító kezébe kezdéssel fol- olvasásával kezdődött, a ki „A pénzről“ igen ügyesen összeállított munkáját ol-

vasta föl, — majd Dinnyés Jenő Kis József „Gedővár asszonya“ című versét szavalta el s végül Kovács (Kohn) Lajos Arany Jánosnak „A bajusz“ című költeményét adta elő igen eszo- san. — Ezután reggelig tartó táncz kö- vetkezett. A mulatság általában igen si- kerültnék mondható.

— **A katonasorozás** vármegyénkben a következő sorrendben lesz ez évben megtartva: Marcaliban márczius hó 1., 2., 3., 5., 6 és 7-én; állítandó lesz 945 hadkötelezett. Csurgón márczius 9., 10., 12., 13 és 14-én; 679 hadkötelezett. Nagy-Atádon márczius hó 16., 17., 19., 20., 21., 28 és 29-én; 980 hadkötelezett. Sziget- váron márczius 31. ápril 2., 3., 4., 5., 6 és 7-én; 917 hadkötelezett. Kaposvár (ka- posvári járás) márczius hó 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7 és 8-án; 915 hadkötelezett. Ka- posvár (város) márczius 9 és 10-én; 166 hadkötelezett. Igal márczius 12., 13., 14., 15., 16 és 17-én; 847 hadkötelezett. Tab márczius 19., 20., 21., 28 és 29-én; 748 hadkötelezett. Lengyeltóti márczius 31 s ápril 2., 3 és 4-én; 601 hadkötelezett. Katonai részről Marcaliban, Csurgón, Nagy-Atádon és Szigetváron Hudeczek Ferencz őrnagy és Bátorffy Vilmos had- nagy, — Kaposváron, Igalban, Tabon és Lengyeltótiiban Pichha alezredes és Tührn- reiter főhadnagy vesznek részt a sorozáson.

— **Halálozások.** Idősb. Perlaky József, nyug. jósághelfelgyelő és földbírtokos, meghalt e hó 14-én Szegzárdon, 76 éves korában. Kiténő gazda volt, a ki az In- keyek, majd Zichy János gr. szolgálatá- ban Lengyeltótiiban első rendű tekintély volt a mezői gazdálkodás terén s hosszú éveken át élvezte urasági tisztársai s az előkelő társadalom becslését. Mellette egész gárdája nevelkedett föl a fiatal gaz- datiszteknek. Özvegye, Ferenczy Zsófia asszony, két felnőtt fia és négy menyecske lánya gyászolja az elhunytat számos ba- ráttján és tisztelőjén kívül. — Hittaller József Kaposvár ismert régi alakja e hó 13-én 76 éves korában meghalt. Halála- ról a következő gyászjelentést kaptuk: Liebenwein Károlyné szül. Hittaller Anna tüzérkapitány özvegye úgy a maga, vala- mint gyermekei Károly, Helena, József, Anna és Ottó somorodott szívvel jelen- tik felejtéhetetlen édes atyjá, illetve nagy- anyjuk Hittaller József urnak Somogyvár- megye törv. bizottsága, Kaposvár város képviselőtestülete és a városi iskolaszék tagjainak, élete 76. évében végelgyengülés következtében és a halottak szentségének ajtatás felvétele után f. hó 13-án reggeli

A „SOMOGYI UJSÁG“ TÁRCZÁJA.

Emlékkönyv a század elejéről.

A napokban egy kis emlékkönyv ju- tott kezembe, érdekel olvastam végig, — több ismert, jeles névvel találkoztam benne. Ez emlékkönyv néhai Véssey Judité volt, a ki Vésén, utóbb Kaposmérőn lakott s itt is halt meg 1876. évben. Halála után testvére Véssey Miklós leánya: Véssey Ottilia. férj. Somogyi Ferenczné birtokába került, — a kinek szívesességéből közlök belőle pár emlékverset.

Azemléklapokatesak később kötötték egybe, eredetileg külön lapokból állott. Az emléksorok nagyrészt németül vannak írva — pedig csupa jó magyar nevekkal ta- lálkozunk, ilyenek: Judithe Török, 1817. — Louise Török, 1817. — Anton Véssey, 1818. — Nina Szalay, 1818. — József v. Madarász, 1819. — Julie Madarász, 1819 Luize Kosma, 1838. — Antonie Kosma, 1838, Jozefin Kosma, 1838. ott van még Leo gr. Festetich, Keszthely, 1817. szeptb. 30. és Julie Barone Collenbach née Com- teesse Keglevich, 1819.

De irtak magyarul is, — így Kis

János írónktól, a ki akkor mint superin- tendens jött el Vésére, a következő so- rokat olvastam:

Boldog, ki hívságot megvetvén szívében,
Bölcsesség, barátság s szerelem ölében
Ártatlanul tölti napjait éltének,
Ezzel ajánlja emlékezetét
Vésén, máj. 7-dikén, 1819.

Ott van továbbá Dukai Takács Judit írónének a következő emlékverse:
„Minden a semmiség gyászos ürgebe
Ömlik a füstbe repül a legszebb boldogság,
De Te át hatolsz az Egneknek Egébe,
S halhatatlansággal bírsz Oh! szent barátság!
Dukában, 19-dik Juliusban 1817.

Berzsenyi Lidia a költő leánya pe- dig ezt az emlék verset irta:
A' hiv barátság érzése
Hozzád zárt szívemet,
S az elválás bus végzése
Ah, mint tépi lelkemet!!
Vésén, október 2-dikán, 1822.

igaz barátnőd
Berzsenyi Lidia.

Berzsenyi Dániel maga is irt egy emléklapra, bár keltezés nélkül, — de én azt hiszem, hogy akkor, midőn leánya Lidia, — a kivel együtt mehett Vésére, — lévén a Véssey családdal némi atya- fiaságos viszonyban.

Szeretet, Barátság mint minden mulandó,
De emlékezete, öröme állandó.

Berzsenyi Dániel.

Berzsenyi István, a költő rokona, e sorokat irta egy emléklapra:

Ha Emlék — könyvedbe csak az írja magát
Ki tisztelet és szeretet, — elhiszed felélem,
Hogy emlékezeted ropogó csillagát
Csak Léthe homálya rejti el előlem.

Vésén, jan. 18-dikán, 1819. Berzsenyi István.
Irtak még Sárközy István is, Somogyvár- megye egykori alispánja és neje szül. Chernel Eszter is.

Az igaz reménység táplálja szívedet!
Virtus vezérelje minden lépésedet!
Ments meg a rozslót, hírodet, nevedet!
Ezt be írnám, vissza adom kis könyvedet.
Nagy-Bajom, 7. Febr. 1818.

Öreg Sárközy István.

Gyönyörűség és vidámság
Folyja körül ösvényed,
Mert még a szűz ártatlanság
Oltárán ég tömjéned.
De ki ne térj ez ösvényből,
Melyen most rózsát szaglatja
Oh vigyázz, mert az ösvényből
Soha ki nem gázolhatsz.

N-Bajom, 8. febr. 18. Sárközyné, szül. Ch.

Ez alkalommal érdekesnek találók még közölni pár emlékverset, azok közül, melyeket Berzsenyi Farkasnak, a költő fiának emléklapjain találtam; így Kis Já- nostól ezeket olvastam ott:

3 órakor történt gyászos elhunytát, A boldogultnak hült tetemei f. hó 15-én délután 3 órakor fognak a helybeli rom. kath. sírkertben örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szentmise áldozat f. hó 16-án reggel 9 órakor fog a helybeli plebánia templomban az Urnak bemutatni. Kaposvár 1894. évi január hó 14-én. Aldás és béke emlékére. — Dr. Gáspár Imre orvos kis leánya Ilonka e 19-én Kaposvártól 2 hetes korában elhunyt.

— **Néhai Beksits Gyula** volt igali ügyvéd ügyvédi irodája részére gondnokul Dr. Rózsa Ernő kaposvári ügyvéd urat rendelte ki a zalaegerszegi ügyvédi kamara a 4.5.6. 18./I 894. sz. végzésével. — miután a gondnok kirendelés törvényszabta eljárás, jelen esetben e körülményt csak az érdekelt felek tájékoztása szempontjából lenne kötelességünk közölni; — nem mulaszthatjuk el azonban megjegyezni, hogy a zalaegerszegi ügyvédi kamara Dr. Rózsa Ernő előnyösen ismert ügyvéd által szerencsés választást tett, mely úgy az elhalt ügyvéd családcsaladjára, mint a jogkereső közönségre egyaránt nyereség.

— **Állatsereglet.** A székváros közönségét egyszerre két nagy állatsereglet és panoráma mulatja. Az állat seregletben sok szép példány látható, az elefántokból oroszánokból tigrisekből és pumákból.

— **Száz korona egy kritikáért.** A Pestmegyei Hírlap szerkesztősége Kecskemén az alábbi bizalomtamasztó sorokat kapta: „Tisztelt szerkesztőség! Liget című kötetem 200 példányához mellékelve itt küldök a Pestmegyei Hírlap szerkesztőségének 100, azaz száz koronát ama célból, hogy a következő feltételek szerint értékesíteni sziveskedjék. Száz korona pályadíjjal pályázatot hirdetek Liget című könyvem bírálatára az alábbi pontok betartásával. 1. Kívánczik egy tárczarovat betöltő kritika, melynek tárgya a Liget ismertetése és bírálatá legyen. 2. A költemény-füzér értéke szerint: a versek árnya vagy fényénél fogva, legyen kímélve a kritikában, hogy hazánkban milyen mértékben ápolják a népköltészetet a másnemű kulturműszakiokkal szemben. 3. A pályadíj fele a 'legjobb közleményt illeti. Más felével az öt legértékesebb pályamunka lesz kitüntetve. 4. A pályadíj egyúttal honorárium is lesz a pályamunkáknak a Pestmegyei Hírlapban

való közléséért. 5. Idegen kézzel írott s csak lapszámozott munkák vétetnek figyelembe. 6. A pályamunkák ez év február hó 15-ig bezárólag érkezhetnek a Pestmegyei Hírlap szerkesztőségébe (Jókai utca Központi takarékpénztári épület). Kecskemétre és sorsuk felett a szerkesztőség által összeállított bizottság lesz hivatalva ez év március 15-ig dönteni és a bírálati eredményt e napon a Pestmegyei Hírlap hasábjain kihirdetni. 7. A kötet bírálat végett a nevezett lap szerkesztőségében 2 koronáért szereshető meg. 8. A pályázat kihirdetésével a kötet szerzőjének neve is közzétessék. Kiváló tisztelettel a Szerző.”

CSARNOK.

Elkésett virágok.

I.

Miért láttam szép szemed világát...?
Hogy felgyujtsa lelkem éjjelét?
Mért is az az izzó vágy szívemben?
Mely oda von szüntelen feléd.

Az ábrándok, himes, boldog álmok,
Miket szó a röpke képzelet,
Csak csalóka délibáb én nékem
Mit elérnem soha nem lehet.

Mint a tónak csendes, tiszta tükre,
Amelybe a derült ég nevet,
Ugy pihent az én lelkem is eddig,
S benn a vágyak nem leltek helyet.

De mióta, hogy megismerélek,
S lelkem mindig ott időz veled,
Egy vágy üz, hajt a velőt is tépve:
Az, hogy téged elfelejtsek.

II.

Hogy nem szeretsz tudom én azt nagyon
Bár nem szólott erről ajkaid...
És tán ezért vádoljam a sorsot?
Haj! panasz szó tőlem nem fakad.

Ne is szeres s nem kívánom tőled.
Meggzánva csak ennyit mondj: szegény...
Hogy ha e szót ajkaidról hallom,
Még ettől is boldog leszek én.

Fárás.

Tükörtörmelékek.

Irtá és felolvasta a csurgói önk. tüztoltók estélyén
Szaák Lujza.

II. kép. A szerzetes.

Az a huszonnégy szerzetes, a kinak az ajkáról szívből jövő mosoly egész esztendőn át nem sugárzik le, évről-évre egyszer együtt marad tovább, családi ünnepet ül karácsony előestéjén.

A legtöbb arca vidám, csaknem mindnyájának a kedélye derült. Csak egy oszon el közölök. Egy sudár növésű, bánnatos arcu fiu. Hisz oly setét a lelke, bántja a szelidfényű karácsonyfa világa, a melyet szerzetes társai élesztgetnek. — Elimbolyog ezellájába, magára zárja azt. De ott sincs menekvése. Atviláglik az ebédő fénye, áthallik az éneklők danája. Gyertyákat gyújt, kétannyit mint máskor. Ki tudná megmondani: ünnepet ül-e, vagy a lelke setétjét akarja megvilágítani?...

Gondosan elzár szekrénybe nyul, lepecsételt levelet vesz ki, — nem bontja fel, csak a selyempapíron keresztül nézi: nézi hosszasan azt a nőt vagy angyalt, a kit félve őriz!

Mennyire szeretné azt életben, közelében látni, — csak ne félne attól, hogy az a bánatos tekintet letöri nemesek az ajtó zárát, de a fogadalm bilincseit is!

Megered a könnye, hullik, mint a zápor!...

Ha egy férfi így sir, nem sirat az szülő, nem sirat az kedvest, ... önmagát siratja!!!

III. kép. A hirneves író.

Gazdag fiu volt, ünnepelt ember, koszorús író! Hitták jobbra-balra, mulatságból dárídóba. Szerették, mint jó pajtást, becsülték, mint őszinte barátot és bálványozták, mint kitűnő író, ki messze tulszárnyalja az egyivásukat.

Egyszer csak aztán az a jó pajtás kimaradt a társaságból. Megszűnt őszinte és csatlakozó lenni. Csak egyhez nem lett hűtelen: ahhoz a tollhoz, a mely az ismeretlen nevét beírta a halhatatlanok sorába.

Keresgették, találgatták változása okát, hasztalan, hiába! Az a szív, melyet keblében hordott, nagyon jó temető volt... sejtették sokan, hogy halottja van annak, de nem volt fejfa, a miről leolvashatták volna a meggyászolt nevét:

Karácsony-este van!... Mindenütt ünnep, mindenütt vigadnak, száz helyre meghívták, egyikhez sem ment el, — hazamegy, dolgozik. Erőltetve indul csak a munka, nem tud lelkesülni azért az eszméért, mi megdicsőíté. Gyöngyöző betűkkel siet hozzá bilincselni lelkét rideg papírházhoz, nehogy elröpküljön ama palotába, a hol egy halványarcu asszony örömtelen szívvel fogadja a kincset, a mit a karácsonyfáról lábaihoz hintnek!...

IV. kép. Az önzetlen adakozó.

Valaha a régi jó időkben csak az küldött karácsonyi ajándékot az embernek, a ki szerette és kedveskedni akart. Nagyt fordult a világ, vagy tán ki is zökkent utjából! Ma azok is küldenek ajándékokat, kik az embert nem szeretik.

En is kaptam karácsonyi ajándékot. És hihetetlen: nem küldtek dynamitos skatulyát, illatszerek közé rejtett pokolgépet, sem más ilyen romboló ajándékot. Ellenkezőleg olyan ajándékot küldött nekem egy tiszteltem, a minek hasznát is lehet venni.

Hiszik, nem hiszik: egy valóságos telekkönyvi átruházási lapot kaptam tegnap. A telek ugyan nem nagy, de a fővárosban van, a legelőnkebb helyen. Ertekét teljesen lefizette az illető. Adóteher ellen is biztosítva van!

A hatóságilag kiállított szelvény igazolása szerint a reám ruházott telek „terjedelme egy öl hosszú, három láb széles“... Kerepesi temetőben, XXXIII. táblacsoport-2. szakasza első sorában, — tehát egy temetkezési sírezedő!... Jó! akarom annyira megtisztelt, hogy sarokhelyet választott, bizonyára azért, hogy nagyobb kedvem legyen mielebb igénybe venni.

Igy lettem én pesti földbirtokos!... Igénybe vegyem, ne vegyem? azon tündöml! Birtokosságomnak hasznélvezetét csak akkor bírom, ha az átruházó levél utasítása szerint, mint megnevezett birtokos önmagam akarom igénybe venni, az az meg kell hallanom, hogy élvezhessem!

De még sem veszem igénybe! Es pedig azért: mert a hozzám hasonló pesti kisbirtokosok csak harmincz évig hagyatnak örök áron megváltott telkeik hasznélvezeti jogában és birtokában, — én pedig azt a harmincz esztendőt, mely alatt az ember korlátlan ura telkének s melynek végével, mint zsellért, rövid uton okvetlen kiköltöztetik, — az ajándékozó bántatára én minél később kívánom megkezdni és igénybe venni!...

V. kép. A nagyvilági lányka.

Fényesen kivilágított terem. Középen terebélyes, csillogó karácsonyfa. Alatta

Nem Tokay Vessző, szüleménye, nectár,
Melly család bájjal díszes asztaloknál
Kérkedik: — jó bort az idő erősit
Pozsony, aug. 16-dikán, 1821. Drága barátom
Kis János.

S az életnek vég pályáján
Koszorukat hordozni.
Szép a, ki a tudománynyal
Foghat baráti kezét,
Kit befedex barátságánál
S a boldogságra vezet
Niklán, márc. 24-dikén 1822.
hiv testvéred Berzsényi Lidia.

Zsivora György, ki a magyar tud.
Akademiára hagyta 100 ezer forint értékű
vagyonát, latinul ezt írta:

Quid multis faciam, paucis quod scribere
possum:

Fac valeas semper perge favere mihi.
Soproni-die 18-a aug. 1821.

pro aeterna suiemoria apposht tuis
Amicus Georgius Zsivora. nup.

Végül még győri Kovács Pál írunk
e versét, említem föl, melyet Berzsényi
Farkas jurátus társához írt:

Erős lélek és bátor szív
Vezérellye utadat
Farkas! s lelked ha bájjal viv
El ne hagyjad magadat,
Menj állandó lépésekkel
A szent végzet ösvényén,
S nyugodj meg el tökéltéssel
A nagy lelkek törvényén!

Győrben, aug. 20-án 1822. Emlékeztettedbe ajánlja
Igaz barátod: Kovács Pál.

Közi: Noszlopy Tivadar.

sűrű-forog a fiatalság. Aranyhaju leánya-
ka ragyogó arccal szűkdéli körül a di-
szes és gazdagság alatt görnyedező ka-
rácsnyfát. Könnyű, fehér ruhája meg-
meglebben, mintha égből szállt volna alá
a szent estére.

— Angyal! — rebegi egy ábrándos
fiu a terem egyik déli növényenyl diszitett
szögletéből, távolról bámulva a lebegő ala-
kot s lesve annak bájos mozdulatait, ...

A méltóságos mama pompa és fény
között fogadja érkező vendégeit.

A tanácsos papa kifogástalan fekete
öltözetben hanyagul veti magát egyik ke-
revetre és erőltetett raecsolással tőri a
magyart! Kabátja gomblyukán tüntetőleg
van az érdemjel vör vörös szalagja át-
huzva finom arany lánczoscával. Megelé-
gedett gyönyörködéssel nézi a leánya kö-
rül forgoló sok dandyt.

Nem is utolsó leány ez a Margit!
Milyen alak! Milyen hódító szemek! Mi
minden van egy tekintetében kifejezve!
Hogy tudja, hogy érezteti hódolóival zsar-
nokságát! Bizony még megérem, hogy
valami kékvérű is belebolondul s aztán...
aztán... a hét — a kilencz ágas bogos...
oh azok az apai álmok!

De nini! Mennyi ajándékkal kedves-
kednek a szép gyermekeknek hódolói.

Hogyan? az a barna ábrándos fiu
is a lányka felé siet, keresztül tör a ra-
jongók csoportján és gyöngyvirág csokorral
lép a leány elé.

— Margit! — A lányka meglepetve
néz rá.

— Ah Leo! Maga is itt van?!

— Margit, maga oly szép, oly imá-
dásra méltó!

— Nézze csak Leó, mi gyönyörű
csillogó ékszer!

— Ragyogóbb a maga szemefénye,
Margit, félek, hogy tüze összeperzseli a
lelkemet.

— Bohóság! Mit beszél maga össze
vissza, Leó?! Jobb lesz, mutassa meg,
mit hozott nekem karácsonyra?!

Az ifju átnyújtja a gyöngyvirágcsok-
rot, megfogta a leány kezét s közelebb
lép.

— Szegény vagyok! Én csak szí-
vemet hoztam el s telve igaz szeretettel
teszem lábaihoz. Oh Margit, fogadja el s
tegyen boldoggá! — beszél lázasan az
ifju tovább, — s tovább, — míg a lányka
kaczaja elnémitja.

— Ugyan édes Leo!... legyen okos!
S gondolja meg — mond a lányka las-
san, szagolgtatva, tépegetve a gyöngy-
virágot — hogy mit ér a szív vagyon
nélkül?!

Hullik a gyöngyvirág! Foszlik az
ifju boldog álma!...

VI. kép. A milliomosnő.

Karácsony este van. A béke és bol-
dagság ang, ala lengi körül a gazdag és
szegény, a boldog és boldogtalan hajlé-
kát. Fekete köpenybe burkolt, sűrű le-
fátyolozott hölgy siet egyik sikátorból
ki a másikba be. Az apró kunyhók kö-
zül imitt-amott egy-egy szerény mécses
pislog ki a sötét est homályán keresztül.
A hölgy után néhány lépés távolságra
nagy kosár és csomaggal terhelve lépked
egy alak. Egy-egy kunyhónál meg-meg-
állnak, a nő int és a sötét alak közelebb
lép és egy csomaggal a kunyhó belsejébe
siet. A rejtélyes hölgy kívül marad a se-
tét sikátorok közt egyedül. Nagy pelyhek-
ben hull a hó. Sötét köpenyét egészen
elfedte már. Nem fedi esernyő sem fejét,
sem ruháját. Szabadon szállinkoz s rá-
tapad a sűrű fályolon keresztül arcára,
hajára a hópehely. Nem látszik észre-
venni. Mozdulatlanul, csaknem meredten
áll helyén, szemét a kunyhó ajtajára füg-
gesztve, melyen kisérfője eltűnt. Ajtónyi-
korgás, erős léptek és háláének hallatszik
a kunyhóból: „a béke, a boldogság an-

gyala szállt a hajlékba“ szűk ablakoc-
sában pislogó mécses világa jelzi a hálát
a jötevőnek.

A hölgy szótlan tovább siet, utána
a sötét alak. A kis városrész szegényes
utcaiban nem kutatja senki, hogy ki a
jövendő angyal, a ki időnkint megjelen s
a kunyhó küszöbén lerakja az alamizsnát
a jótékony adományt. Miért is kutatná?!
Mindennapi imája, reménye, hite, a sze-
génynek: „add meg nekünk mindennapi
kenyerünket ma!“ — „Ki az ég madarai-
ról gondoskodik, az ad élelmet, ruhát
szállást az embernek is!“

Boldog hit és vak bizalom a szegé-
nyek fentartója! Örök hagyomány ez;
apáról fiura száll. Velük született, sirjába
is viszi mindenik. A szegények vigasza,
ápolója és őrangyala meg is jelenik min-
denkor és mindenütt, a hol szükség
van. Egyik kunyhóból ki, a másikba be.

A jólelkű, a nemesszívű urnő, a szép,
a fiatal, a gazdag, a milliomosnő elhagyja
kastélya kivilágított termeit és felkeresi
a mindenkitől elhagyottakat, az ő pártfo-
golt védenzeit, a szegényeket kunyhó-
ikban.

Nem fél a rossz időtől, a zivataros
sötét éjtől. Mitől félne? Kitér előle min-
denki. A szegények, a boldogtalanok vé-
dőjét, őrzőangyalát ki is bántalmazná?!

A külváros legfélreesebb, legszűkebb
legsötétebb utcájához ért a hölgy, a ki-
sérő utolsó csomagját tartogatja kosará-
ban, düledező házacska kapu nélküli pit-
varában megállanak.

Az ajtó nincs becsukva, fakilinese
csak rá van hajtva. A kisérfő kinyitja az
ajtót, beteszi a kosarat. A nő utána lép
majd visszafordul, támoilog, inog a föld
lábai alatt, az ajtóhoz dől... vi-
harzik a lelke, sajog a szíve; úgy fáj,
úgy égeti benn... Határoz! A kisérfőt
félre tolja s parancsoló hangon szól:
„Távozzék, magam megyek be!“ A fekete
alak visszavonul.

A szobát egy szál pislogó fagygy-
gyertya világítja csak. Egy festett lóca,
rajta egy szalmazsák, egy szék, egy asz-
tal a butorzat. Az asztalnál egy ifju tu-
dós könyv fölé hajolva.

A nő előre lép... az ifju feláll, ar-
cza nyugodt, vonásai nem árulják el belső
küzdelmét!... Meglátja a kosarat, szót-
lanul tiltakozik az alamizsna ellen és ne-
mes büszkeséggel távozást int.

A nő megáll. Felhajtja fátyolát.
Gyönyörű madonna arc kérő tekintete
tapad az ifjura... A béke, a boldogság
angyala, a ki csak vigaszt nyújt és ala-
mizsnát osztogat, támoilogva, ingadozva
közeledik az ifju felé; összekulesolja két
kezét: „Nem hoztam — kérek, könyör-
gök alamizsnáért — — Oly sivár a
lelkem, oly szegény a szívem! Szeress
hát szegényen, ha gazdagságom nem kell!“

Felájulva rogy az ifju lábaihoz, forró
könnyei és lázas csókjaival árasztva el
annak kezét és mindenét...

Ezek az életképek egy fájó szív kin-
jait tükrözik vissza, bár csak pillanatra,
mert a rideg való jeges lehelete átesap,
elsöpör rajtok és elhomályosul a szív vi-
lága a szemekbe felvetődő bánat gyön-
gyei által.

Ezért neveztem el kis rajzomat „Tü-
körtörmelék“-nek

Mi más a költő álma, ki a rideg va-
lón felül emelkedve más légkörben rep-
des. A költő látnoki erővel ruházta fel a
teremtés ura. Évszázadokra előre jósol
nemzetek és népek sorsáról. Minden szava,
mint a magától hívogató harang szava,
megbívól, felemel a föld porából és ma-
gával ragad.

Miért ne ismételném hát el a költő
szavait?

Szent karácsony hetén!...

Szerkesztői üzenetek.

Cs. M. Nagy-Tapolcsány. Köszönjük: Lapunk
már már most három példányban megy Nyitra-
vármegyébe. Üdvözlét.

F. J. Kazsok. Kiadóhivatalunk megtette a ki-
vánt intézkedést

„A fájdalom dalaiból“ Ön azzal ijesztget ben-
nünket, hogy nemsokára ismét néhány verset fog
beküldeni. — Ugyan hagyjon már békét nekünk
s ne kinózzon bennünket. Igérje meg, több verset
nem fog beküldeni, az esetben mi szívesen meg-
bocsátjuk önnek mindazt a mit eddig ellenünk
tűtelünk és a poezis muzsája ellen vétett

Csurgó Lapunkat a kiadóhivatal rendszeren
küldi, valahol a postán lesz a hiba. A mult szám
elküldése iránt intézkedtünk, Üdvözlét!

Nagy-Atád. Valami közérdekűt kérünk.

G. P. A. Az ön nagybecsű „művét“ melylyel
ugy látszik a művelt világot akarta meglepni, át-
olyastuk és pedig a legnagyobb bámullattal vegyes
csudálkozással. Es — a legnagyobb sajnálatunkra
nem adhatjuk „András ifju“ megdöbbentő kataszt-
rofája kétségbe ejtett benünket. Uram mi ugy
könyveztünk mint a jóságos Ég advent vasárnap
előtt való szerdán... De tessék tudni ez a ma-
gyar olvasó publikum olyan igazságtalan! Tyhű
de igazságtalan!... Nem könnyezik együtt a tündér
szép király lányokkal s nem hiszi semmi áron
hogy az ifju „szemeit tűz lángolta át“ s hogy a szép-
séges király lány csak ugy prima vista ugy megsze-
regen egy koldus piktort, hogy elmenjen érte egy
magános szigetre, hova őt Robinsonként a hajó ki-
vejtette s ott elájuljon a lábai előtt. Gyöngre migram
leketett ez uram. Ma 1894-ben ilyen nem hisznek
és nem olvasnak. „Művét“ spiritusban őrizzük.

G—nyi G. Bpest. Igéretét készpénz gyanánt
vejtük. Reméljük lapunkat hagybecsű hunczutó-
riával szellemileg gazdagítandja. Üdv!

Br. Am—y. Corfu. Méltóságod kívánságához
képest intézkedtünk. A lapot oda küldjük. Elis-
meréséért fogadja halánkat.

Csendes eső csepereg!... Igen ön eltálatá.
Mi is így képzeljük. Uraságod bánatosan ül az
utca sarkon — szívében „reszkető nyíl buzog“ —
Amor ur pedig előtte áll „felajazozott“ togozzal —
s ön szerelmes — ugy-e az? és sir, sir t. szeren-
csétlen fiatalember — az eső meg csendesen cse-
pegeg... O mily megható, oh mily lélekemelő,
oh, mily poétikus situacio... Ez plagium lehet...
Ön nagy hamis, ezt nem egyedül cselekedte!?

Gabona árak.

Buza	6	frt	80	kr.
Rozs	5	frt	40	kr.
Arpa	5	frt	80	kr.
Zab	6	frt	20	kr.
Kukoricza	4	frt	30	kr.
Hajdina	7	frt	20	kr.
Bab	5	frt	20	kr.

A kislutri legutóbbi huzásai.

Bécs:	40	44	54	14	51
Grác	8	47	84	89	9
Temesvár	42	47	64	35	27

1611. sz.

Somogyvármegye alispánjától.

Pályázati hirdetmény.

Somogyvármegye pénztáránál lemond-
ás folytán üresedésbe jött s 690 frt fi-
zetés 200 frt lakpénzzel javadalmazott
ellenőri állásra, mely a folyó évi februári
évvégyes közgyűlés első napján válaszá-
tás után fog betölteni, ezenl pályázatot
hirdetek, s a pályázni kívánókat felhivom,
hogy az 1883. évi I. t. cz. 1 és 18 §§-aiban
előírt minősítéseket igazoló okmányokkal
felszerelt kérvényüket a közgyűlés meg-
nyitása előtt főispán ur ő méltóságánál
anélkül inkább benyújtsák, mivel a későbbi
jelentkezések a kijelölt választmány által
figyelembe nem vétetnek.

Kaposvár, 1894. évi január 18.

M a á r,
alispán.

Magy. kir. államvasutak. Kaposvár állomás.

Hirdetmény.

A t. cz. közönség ezennel értesítetik, hogy az itteni állomáson, még pedig az áru raktári helyiségekben 1894. január hó 31-én 8 óra 30 perczkor délelőtt következő tárgyak birói utnak mellőzésével, nyilvánosan el fognak árvereztetni; u. m.

1 drb. málteres láda, ócska	59 kg.
1 hordó kátrány	49 "
1 drb. vastengely	7 "
1 " szecska vágó	100 "
1 " " "	100 "
1 " " és rosta	230 "
1 " " "	130 "
1 " épületkő	200 "
1 " géprész (vas)	33 "
1 hordó üres	14 "
12 drb. vas csövek	130 "
1 láda gyufa	109 kg.

Kaposvár, 1894. január 20-án.

Az állomási főnök:

Olofson.

A czimbalom-tanításban

mérsékelt ár mellett, alapos oktatást ad kotta szerint is, alulirott czimbalom művész, ki már e téren sikerrel működött s legutóbb Angliában is köztetszés mellett játszott.

Horváth István.

Lakik Kaposvárott, Zárda-utca 17. sz.

Kárpitos műhely, épület és butorgyár

Kaposvár, Korona-utca 7. szám (Darnay fivérek házában.)

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, miszerint az eddigi butorraktáramat meg-nagyobbitottam és hogy a concurrenziát kiállhattam **gőzerőre** berendeztem, hogy saját készítményű butorokkal a nagy közönség kíváncsainak eleget tehessek.

Ezek után elvállalok bárminemű nagyobb szabású asztalos munkát ugymint: egész épületekhez szükséges asztalos munkák előállítását a legszolidabb kiállítással a legjutányosabb árakon.

Készletben tartok saját készítményű teljes szoba berendezéseket a legegyszerűbbtől a legfinomabbig.

Mindennemű **ebédlő, háló, nappali és salon** berendezéseket bármi féle formában leendő előállítását a legizlésesebben és legjutányosabban elvállalom.

Kárpitos műhelyemben készülnek mindennemű kárpitos munkák. Ezen szakból elvállalok szobák berendezését, kárpitolását és butorok csomagolását.

Gyáramban készült lószőr, tengerifü és ruganyos ágybetétek, különféle divánok, ugymint magas tölgyfa ebédlődiván, ottomán és salon garnitúrák raktáron tartatnak.

Vasbutor, hajlitott butor és képek raktáramban feltalálhatók.

Elvállalok mindenemű butor és kárpitos munkák javítását.

A midőn meg a n. é. közönség figyelmét felhívom raktáram és gyáram szives megtekintésére — partfogását kérve, maradtam

kiváló tisztelettel

PETERKA JÓZSEF,

kárpitos.

MAGYAR JÁNOS

könyvnyomdája, „Somogyi Ujság“ kiadója

Kaposvárrott, Teleky-utca 9. sz.

A nagyèrdemű közönség becses figyelmébe aján-
lom a legujabb betűkkel dúsan felszerelt

KÖNYVNYOMDÁMAT

hol minden a nyomdászati szakba vágó munkákat
izlésesen és tisztán kiállitva készitek.

Magamat, valamint üzletemet a n. é. közön-
ség figyelmébe ajánlva, maradtam

teljes tisztelettel

MAGYAR JÁNOS.